

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.461 van 18 april 2003
in de zaak A.120.358/XIV-9791.**

In zake : XXX,
 wonende te 1090 BRUSSEL,

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 11 maart 1980 en van Joegoslavische nationaliteit, op 15 april 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 maart 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 3 mei 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 3 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 2 april 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, die in persoon verschijnt, en van Adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluitend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke toedracht van de zaak.

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 23 maart 2002 en verklaart zich vluchteling op 25 maart 2002.

1.2. Op 27 maart 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 9 april 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag geen verband houdt met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen.

De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

Volgens uw verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Kosovo, meerbepaald uit Carralluke (gemeente Kline). Tijdens de oorlog in Kosovo vluchtte u samen met uw familie weg uit uw dorp en u verbleef van maart 1999 tot 16 juni 1999 in de bergen. Toen u naar uw woning terugkeerde, trof u deze in een totaal vernielde staat aan. Na de oorlog ontstonden bendes die jonge meisjes en vrouwen ontvoeren met het oog hen uit te buiten in buitenlandse prostitutienetwerken. Drie maanden vóór uw vertrek uit Kosovo werden twee van uw vrienden ontvoerd. Tien dagen vóór uw vertrek naar België werd u op straat gevolgd door twee personen te voet en door één persoon in een auto. De achtervolgers vroegen u op een bepaald ogenblik te stoppen. U stapte echter verder waarop ze stelden dat ze u die dag of een volgende dag te pakken zouden krijgen. Hierop ging u onmiddellijk binnen in een winkel uitgebaat door een vriendin. U telefoneerde naar uw moeder en bracht haar op de hoogte van het gebeurde. Vervolgens werd u in de winkel opgehaald door twee neven die u naar uw woning begeleidden. Dezelfde avond bracht uw broer de politie op de hoogte. Deze stelde dat u voorzichtig diende te zijn. U besloot dat het voor u onmogelijk was op die manier verder te leven in Kosovo en op 16 maart 2002 vluchtte u via Bosnië, Slovenië en Italië naar België. U kwam België binnen op 23 maart 2002 en u diende hier op 25 maart 2002 een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw Joegoslavische identiteitskaart uitgereikt door de tijdelijke VN-administratie UNMIK, dd. 23 maart 2001 met een geldigheidsduur van 5 jaar.

Er dient te worden opgemerkt dat u geen feiten of elementen hebt aangebracht waaruit blijkt dat u Kosovo verlaten hebt uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van Vluchtelingen-

conventie van Genève of dat u alsnog bedoelde vrees dient te koesteren bij een eventuele terugkeer naar uw land. De door u aangehaalde problemen (vrees voor ontvoering en bedreiging door bendes) zijn immers integraal van privaatrechte(r)lijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard en houden geen verband met uw etnie, geloof, politieke overtuigingen of andere door de Conventie van Genève bedoelde motieven. Uw broer kon in dit verband zonder problemen aangifte doen bij de politie.

Het feit dat uw woning tijdens de oorlog in Kosovo werd vernield is een probleem van socio-economische aard dat als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van bovengenoemde Conventie ressorteert.

(Aan)Gezien uit uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken voldoende blijkt dat uw asielmotieven vreemd zijn aan de criteria van de Geneefse Conventie, meen ik dat het niet nodig is u te horen.

(...).”.

2. Overwegende dat verzoekster een enig middel aanvoert dat als volgt luidt:

“Schending van de motiveringsplicht - foutieve grondslag.

Schending van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, die expliciet stipuleren dat de administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Mevrouw K. werd niet opgeroepen voor een verhoor. Zij heeft derhalve niet de mogelijkheid gehad haar verhaal toe te lichten en te staven met de nodige gegevens.

Daarnaast kan de vereiste vrees voor vervolging wel degelijk gerechtvaardigd zijn ten gevolge van particulier geweld, op voorwaarde dat de overheid geen voldoende garanties kan bieden voor de veiligheid, in tegenstelling tot de argumentatie van de Commissaris-Generaal.

De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldt bovendien als reden dat Mevrouw K. geen documenten kan voorleggen die toelaten haar nationaliteit en identiteit na te gaan. Uit de motivering van de Commissaris-Generaal blijkt evenwel duidelijk dat Mevrouw K. wel degelijk haar Joegoslavische identiteitskaart heeft voorgelegd.

Op deze manier wordt duidelijk aangetoond dat de Commissaris-Generaal de motiveringsplicht heeft geschonden. De beslissing van 9 april 2002 van de Commissaris-Generaal is dan ook aangetast door nietigheid (zoals in de arresten van de Raad van State met de nummers 42.076 en 45.972 respectievelijk van 25 februari 1993 en 3 februari 1994).”;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in casu heeft overwogen dat de asielaanvraag van verzoekster geen verband houdt met de criteria van de Conventie van Genève, noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen, omdat de door verzoekster aangehaalde problemen, met name de vrees voor ontvoering en bedreiging door bendes, louter van privaatrechtelijke en gemeenrechtelijke aard zijn, en geen verband houden met haar etnie, geloof, politieke overtuiging of andere door de Conventie van Genève bedoelde motieven; dat de Commissaris-generaal daaraan toevoegt dat verzoeksters broer in dit verband zonder problemen aangifte kon doen bij de politie; dat verzoekster nalaat aan te tonen dat de overheid geen voldoende garanties kan bieden voor haar veiligheid; dat zij voor het overige de motieven van de bestreden beslissing niet betwist, noch weerlegt; dat verzoekster enkel aanvoert dat zij niet opgeroepen werd voor een verhoor, en derhalve niet de mogelijkheid heeft gehad om haar verhaal toe te lichten en te staven met de nodige gegevens; dat de procedure voor de Commissaris-generaal een administratieve procedure is en geen jurisdictionele, zodat de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing zijn; dat dienvolgens de Commissaris-generaal van een verhoor kan afzien indien hij van oordeel is dat hij voldoende is ingelicht en over voldoende elementen in het administratief dossier beschikt om op gemotiveerde wijze zijn beslissing te kunnen

nemen; dat het verzoekster vrij stond om in de loop van haar asielprocedure nog aanvullende stukken neer te leggen ter ondersteuning van haar asielrelaas, en om een gemotiveerd dringend beroep in te dienen tegen de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 maart 2002; dat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing trouwens motiveert waarom hij verzoekster niet heeft uitgenodigd voor een verhoor, met name omdat hij van oordeel was dat uit verzoeksters verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken voldoende blijkt dat haar asielmotieven vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève; dat verzoekster het tegendeel niet aantoont; dat verzoekster in haar verzoekschrift evenmin uitlegt in welke zin zij haar verklaringen had wensen toe te lichten tijdens een verhoor op het Commissariaat-generaal en hoe deze toelichtingen de bestreden beslissing in positieve zin hadden kunnen ombuigen; dat verzoekster tenslotte stelt dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldt dat zij geen documenten kan voorleggen die toelaten haar nationaliteit en identiteit na te gaan, terwijl uit de motivering van de Commissaris-generaal evenwel duidelijk blijkt dat verzoekster wel degelijk haar Joegoslavische identiteitskaart heeft voorgelegd; dat wat voorafgaat betrekking heeft op de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 maart 2002 tot weigering van verblijf, die niet aangevochten wordt bij onderhavig verzoekschrift, doch geen kritiek inhoudt op de thans bestreden beslissing van de Commissaris-generaal van 9 april 2002, zodat dit argument feitelijke grondslag mist en niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden; dat het enig middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen geground middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achttien april tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.